

KURJER LITEWSKI

WYDAWNICTWA ROK VIII.

Wychodzi codziennie rano, oprócz dni poświęconych:

REDAKCJA I ADMINISTRACJA plac Katedralny № 4.

Adres telegraficzny: Wilno Kurjer. — Skrzynka pocztowa № 96.

Telefon № 129, telefon drukarni № 685.

Administracja otwarta od godz. 10—4 po poł. W niedziele od 12—1 p. p.

Redaktorzy przyjmują od godz. 1—2 po połud.

CENY OGŁOSZEŃ:

Nadesłane za wiersz petitiowy w tekoście, lub jego miejsce 1 rub.
 Ogłoszenia na 1-iej stronie za wiersz petitiowy lub jego miejsce 60 kop.
 Ogłoszenia na 1-iej str. o pożycz. państw. za wiersz pet. lub jego miejsce 1 rub.
 Reklamy za wiersz petitiowy lub jego miejsce 40 kop.
 Nekrologi za wiersz petitiowy lub jego miejsce na 1-iej str. 50 k., po tekoście 30 k.
 Z życia towarzyskiego. Zawiadomienia do 10 wierszy — 5 rub.
 Ogłoszenia z wyjątkiem miejscowych za wiersz petitiowy lub jego miejsce 18 kop.
 Ogłoszenia z wyjątkiem zamiejscowych za wiersz petitiowy lub jego miejsce 20 kop.
 Drobną ogłoszenia za każdy wiersz 4 kop., najmniejsza 40 kop.
 Pasady i prace 3-krotne ogłoszenie 20 wierszy 1 rub.
 Ogłoszenia w niedzielę Numer 25, drażni.
 Dołączenie prospektów do „Kurjera” 7 rub. od tysiąca, oprócz opłaty pocztowej.

WARUNKI PRENUMERATY

	Rocznie	Półrocz.	Kwartal.	Miesięcz.
W WILNIE	8—	4—	2—	—70
Z PRZESYŁKĄ POCZTOWĄ	10—	5—	2,50	—84
ZAGRANICĄ	16—	8—	4—	1,50

Zmiana adresu 20 kop. — Za odnośne do domu 10 kop. miesięcznie.
 Listów niefrankowanych lub niedostatecznie opłaconych „Kurjer” nie przyjmuje.
 Rękopisów — nie zastrzeżonych do zwrotu — nie przechowuje.

Ogłoszenia „Kurjer” drukuje tylko w języku polskim. — Ogłoszenia przyjmuje się w Administracji „Kurjera Lit.” do godz. 4 p. p. Od 4—6 p. p. w Biurze Ogłoszeń L. i E. Metzla i S-ka, Wielka 35, telefon № 896. Po godz. 6-iej nekrologi i inne niecierpiące zwłoki zawiadomienia, w drukarni Józefa Zawadzkiego, Suworowska № 3.

Numer pojedynczy 5 kop. Rękopisy i listy w sprawach redakcyjnych prosimy adresować: Do Redakcji „Kurjera Litewskiego” w Wilnie. — Ogłoszenia, oferty i listy w sprawach prenumeraty prosimy adresować: Do Administracji „Kurjera Litewskiego” w Wilnie. Numer pojedynczy 5 kop.

TEATR POLSKI pod dyr. **Br. Oranowskiego** (W ogrodzie po-Bernardyńskim).
 Dziś, we wtorek:
„Żołnierze Ludwika XIII” PIERWSZY RAZ
 czyli „Muszkietierowie w klasztorze”
 operetka w 3 akt. Verneya.
 Jutro po cen. do połowy niż. „Halka” z p. Kamińska i p. Orzełskim.
OGRÓD BOTANICZNY dyr. **I. A. SZUMANA** Telefon 364.
WIELKA ZABAWA.
 Zespół artystyczny **A. Herman.** — **Bioskop**, ostatnie nowości
 Początek zabawy o godz. 6-iej pp. — Na werandzie od godz. 2-iej pp. **OBIADY.**

KINEMATOGRAF 17, 18, 19 i 20 lipca 1912 r.
BRONISŁAWA Gołąbka i jastrząb, dramat w 2-ch częściach z życia współczesnego.
MACOCHA, dramat.
 w Sali „LUTNIA”, просп. 5-to Jerski № 8, telef. 1161.
Teatr Familijny **R. Sztremera**, ul. Wielka 74.
 D. 17, 18, 19 i 20 lipca r. b. Artystyczna seria „Mordisk”.
Czarny kancelarz dramat w 3-ch częściach z życia nadwornego w niedużym państwie; obraz ten zachwyca wspaniałą wystawą i grą takich artystów jak: p. Garrison i p. Dinsen.
ZAKOCHANA KUZYNKA, scena komiz. — Ostatnie wypadki (kron.)
 Ciągła zmiana obrazów we wtorki i soboty. 46108
 ANONS: Przygotowuje się dużo sensacyjnych nowości.

Potrzebne od 29 września MIESZKANIE,
 złożone z 6-ciu pokoi ze wszelkimi wygodami, przy Prospekcje 5-to Jerskim (do Łukiszek), Nadbrzeżnej, Botanicznej, Siemionowskiej. Szczegółowe oferty wraz z podaniem ceny należy składać w administracji „Kurjera Litewskiego” pod „Mieszkanie 6 pokoi”.

Administracja „Kurjera Litewskiego” niniejszem zawiadamia Szan. Klijeńców, iż ogłoszenia na dzień następny przyjmowane są tylko do godz. 3-iej popoł. Ogłoszenia podane później, z powodu warunków technicznych w następnym numerze zamieszczone być nie mogą.

Potrzebny jest Starszy pomocnik Głównego Buchaltera
 dobrze obeznany z rachunkowością bankową. Oferty tylko piśmienne, kopje świadectw i referencje nadsyłać do **Mińskiego Towarzystwa Wzajemnego Kredytu** w Mińsku gub. 46624

MŁYN PAROWY
 do mielenia żyta i pszenicy, zaopatrzone we wszelkie najnowsze techniczne urządzenia, w najlepszym stanie, czynny i obecnie, do sprzedania lub wydzierżawienia.
 Informacji udziela starszy makler giełdowy S. Bieszkina w Liwawie. 46547

Ogłoszenia do „KURJERA LITEWSKIEGO” i innych pism wileńskich PRZYJMUJE KSIĘGARNIA W. MAKOWSKIEGO w Mińsku
 ul. Zacharzewska 64, telefonu № 499.

D-r Wł. ŁOWMIAŃSKI
 powrócił z zagranicy. Spec. choroby gardła, nosa i ucha. Godz. przyj.: 11—11,5—6. Proobrańska d. № 7 m. 4. 47375

O synów chłopskich.
 I.
 W prasie polskiej wszystkich frzech zaborów poruszono niezmiernie doniosłą sprawę losu synów wsi, którzy — otrzymując wykształcenie — stają się obcy swemu rodowitemu środowisku, wychodzą zeń na zawsze i giną w szarej masie inteligencji i półinteligencji miejskiej. Dyskusje rozpoczął p. W. Ambroziowicz w „Tygodniku Ilustrowanym”, utyskując, że większość wykształconych synów chłopskich dla społeczności wiejskiej jest bezwzględnie stracona. Jedną z najważniejszych przyczyn jest fatalny wielki przedział pomiędzy wsią i miastem. I oto takimi bezdomnymi sierotami chłopskimi, w chwili, gdy stracili „duszy stałość, siłę woli i wytrwałość”, gdy zdradzili ziemię kochankę, pomiatła dola — niedola, jak żdźbłem, oderwanem od pnia rodzinnego. Zawiodła nadzieja, że wyedukowani synowie chłopscy w kondukresowce staną się ogniwem pomiędzy

wsią i miastem i powiążą nierozdzielnie wszystkie warstwy i grupy społeczne.
 Nawijając do tego „Kurjer Lwowski” gorzej znacznie przedstawiał stan rzeczy w Galicji: „U nas „edukowanych synów chłopskich” — pisze — jest daleko wyższy procent, aniżeli w Królestwie. Gimnazja i uniwersytety są na pół zalane synami chłopskimi. Statystyka uniwersytecka wykazywała przed kilku laty, że na Uniwersytecie Jagiellońskim z ogółu słuchaczy jest trzy czwarte synów chłopskich. Niema takiego zakątka administracji publicznej, gdzieby dziś nie było synów chłopskich. Niema takiej dziedziny pracy, gdzieby oni nie pracowali. Zwiol chłopski zalewa miasta „od dołu” i „od góry”, zdobywa zwolna wszystkie placówki i gałęzie pracy, potęgując olbrzymi rozrost miast współczesnych, co latwo poznać po wzmagającej się cyfrze ludności imigrującej”.
 Byłby to więc objaw niezmiernie pożądanym. Wszak wszyscy się godzimy na to, że przyszłość nasza leży w tych synach wsi, i wszyscy wierzymy, że chłop nasz weźmie na swe tegie barki nasze dziejowe usiłowania. Asymilacja więc jaknajliczniejszych jednostek z pośród ludu dla kultury polskiej byłaby najpożą-

daną drogą do rychłego urzeczywistnienia tej myśli. Niestety, dziecko ludu w stosunkach galicyjskich, wpadając w środowisko miejskie odrazu rozpoczyna bilans strat. Otoczenie miejskie zaczyna powoli podkopywać właściwe ludowi i wsi pierwiastki w duszy poszukującej światła syna chłopskiego. Miasto i wszystkie jego „porządne” siery traktują cały stan chłopski z pogardą i jeżeli się z nim stykają, to tylko na płaszczyźnie interesów. Największym bowiem jest kłamstwem „demokratyczne usposobienie” naszych miast. Inteligent miejski pogardza chłopem, wstydzi się go. „We wrogim dla siebie środowisku podраста syn chłopski na „edukowanego inteligenta”. W tych czasach dwoi się jeszcze dusza „syna chłopskiego”. Uczuciem, korzeniami instyktów tkwi jeszcze we wsi, a o bowiażek, mechanizm „inteligentkiego” życia już go trzyma w swych mocnych kleszczach i popycha naprzód w chaos innego życia”.
 Powoli dusza chłopka, przechodząc proces przystosowywania się do niewiującego żywiołu miejskiego, w którym niewielki tylko odsetek żyje życiem kulturalnym, ogromna zaś większość przyczepia się do środowiska miejskiego, jako do żerowiska, — zatraca całą swą wrodzoną indywidualność, oryginalność i świeżość, wreszcie staje się karykaturą rzekomej „kultury”, „ogłady” i „inteligencji”. I dlatego w typie współczesnego polaka niema tej tężyzny, jaką daje wpływ świeżych żywiołów ludowych.

„Typ obecnego edukowanego polaka — mówi „Kur. Lw.” — jako typ produkujący w naszym narodzie, niema warunków zwycięstwa w obecnej ciężkiej narodowej walce o byt. Jest fizycznie i psychicznie za słaby. A słaby jest dlatego, że siła, która idzie z mas ludowych, ulega bezwzględnie niszczeniu we współczesnym kulturalnym środowisku, które więcej przynależy do ginącej przeszłości, niż do żywej przyszłości. Musi powstać nowy typ polaka, jako synteza siły ludowej z całym dorobkiem naszej współczesnej kultury”.

„Czas” krakowski, organ konserwatywistów galicyjskich, gorąco odparł powyższe oskarżenie, rzucane miastom, dowodząc, iż zarzut skierowany jest nie pod właściwym adresem: „Gdyby w miastach — pisze — była rzeczywistość taka pustka ideowa, jak to przedstawia „Kur. Lw.”, gdyby w nich panował tak wyłącznie szablon, szlachetczyzna i kultuństwo, jak tego chce dziennik lwowski, to pierwszym wnioskiem, któryby się należało wysnuć, byłby apel do miast, aby pierwiej o sobie pomyślały, nim zaczną reformować wies”.

Ponadto „Czas” przypomina, iż podniesione zagadnienie nie jest wyłącznie naszym. Inne narody mają ten sam kłopot. Zdaniem autora francuskiego, Lobała, trzeba racjonalnie wychowywać dzieci włościańskie. „Trzeba uczyć dzieci kochać ziemię. Ziemia jest dla „prawdziwych” chłopów przedmiotem kultu i wiary, przedmiotem nieświadomej religii, kładą w nią wszystkie swą ambicję i całą swą energię, swą duszę i życie. Chłopi tworzą, mówi p. Lobał o francuzach, jądro i podstawę narodu, jego szkielet, serce i muskulary, są wielką rezerwą jego sił fizycznych, intelektualnych i moralnych. Kochać ziemię, to kochać naród, kochać siebie. Nie idzie o nauczanie, któreby było tylko jasne, metodyczne i cierpliwe, ale idzie o kulturę moralną, w której każdy gest i każde słowo powinno płynąć z duszy”.

Te sama sprawę podniósł „Dziennik Poznański”, nie widząc również pod zaborem pruskim bardziej pomyślnych objawów w tej samej dziedzinie.
 „Takich, którzyby zdobyli trudem wiedzę poświęcili tej ziemi, którą ich wychowała i wykarmiła, pośród synów włościństwa naszego, niestety, niema. Niema ani jednego „chłopa” z wyższem wykształceniem rolniczym, niema ani jednego „inteligenta”, któryby powrócił na ojcowisko zagon i pośród swoich braci stanął jako świecznik oświaty, nauczając nietylko słowem, ale przykładem codziennego życia — a niema dlatego, że nie przedarło się jeszcze do szerokich warstw włościństwa to poszanowanie wiel-

kie, ta uprawniona duma z „chłopskiego” stanu.
 Gazeta poznańska sprowadza całe zagadnienie do kwestji na rolę. Chodzi więc tylko o to, by wyedukowany syn chłopski nie zrywał stosunku z ziemią, by na niej osiadł i pracował, a w ten sposób stałby się „wprost apostołem zdrowego postępu, a zarazem łącznikiem nierozdzielalnym z innymi klasami społecznymi”. Odpowiada na to słusznie „Słowo” warszawskie, że syn chłopski jest tak samo człowiekiem ze wszystkimi jego słabościami i ulegą, jak wszyscy inni, podstępem samolubnych ambicji. Nie można od każdego z nich wymagać bohaterstwa, a byłoby właśnie takim wymaganiem żądanie, by wykształcony dziecko chłopskie żyło w wiejskim otoczeniu, z którego wyrosło i od którego już odwykło.

Streściliśmy powyżej dyskusję, starając się wydatniej bardziej charakterystyczne jej momenty przytoczeniem urywków z artykułów. Kwestia to, jak widzimy, bardzo doniosła, gdyż w dużym stopniu rozstrzygająca o użyteczności dla narodu tych „synów chłopskich”, na których edukację ojcowie nie żalują skrzętnie nieraz zbieranych groszy, z pozabawieniem nawet innych swych synów fundusz, umożliwiając im lepszą gospodarkę na roli. Kwestia ta, jeśli spojrzeć na nią jeszcze głębiej, jest tem donioślejszą, że dotyka rozwoju i zdolności do życia innych warstw. Wszak te warstwy, wskutek warunków dzisiejszego życia, mogą się ostać przy swej sile o tyle tylko, o ile się odświeżają przez napływ sił młodszych, pierwotniejszych, zdrowych fizycznie, które bądź zapelniają powstałe luki, bądź nawet przyczyniają się do wzmożenia intensywności pracy warstwy, do której weszli. Gdyby w Polsce ten proces, a jak widzieliśmy z dyskusji nie brak pesymistów co do tego we wszystkich dziedzinach, szedł na marne, gdyby synowie chłopscy ginęli bezpowrotnie nietylko dla swego środowiska, ale przede wszystkim dla całego narodu, byłoby to objawem bardzo smutnym, tem smutniejszą, że nienormalnym.

Na szczęście tak też sprawa nie stoi. Pesymiści zbyt jednostronnie przedstawiali stan rzeczy, który wiele pozostawia do zyczenia, ale nie jest beznadziejny. O tem warto pomówić osobno.

Kongres Eucharystyczny w Wiedniu.

Od dnia 12 do 15 września r. b. (daty w całym artykule podajemy według now. st.) odbędzie się w Wiedniu kongres eucharystyczny, jako uroczystość na cześć Zbawiciela w Sakramencie ołtarza. Główny katolicki publicysta wiedeński, bar. Angelo Eisner von Eisenhof, jeden z głównych organizatorów kongresu nadsyła „Słowo” następujące o kongresie informację:
 Ze wszystkich części świata, ze wszystkich krajów nadechodzą już liczne zgłoszenia wiernych, a w pierwszym szeregu staje także świat katolicki polski. W czasie kongresu odbędzie się uroczyste nabożeństwo i kazania, wielka Komunia dla dzieci, których około 8,000 zbierze się w ogrodzie księcia Schwarzenberga, uroczysty pochód, do którego zgłosiło się już przeszło 100,000 mężczyzn, obrady zaś kongresu odbywać się będą w językach: niemieckim, francuskim, włoskim, angielskim, polskim, czeskim, hiszpańskim i węgierskim.

Najdonioślejszem dla kongresu wydarzeniem jest to, że cesarz w roli gospodarza miasta Wiednia przyjął protektorat, że zarówno arcyksiążę następcą tronu, jak jego małżonka księżna Hohenberg, oraz arcyksiężna Marja Walerja, Marja Teresa, Marja Anunziata, Izabella i inne staną na czele poszczególnych sekcji i osobiście kierować będą obradami. We wszystkich kościołach wiedeńskich, w szczególności w katedrze św. Szczepana, odbywać się będą codziennie msze pontyfikalne, jako też rano i popołudniu kazania, wygłaszane przez biskupów i innych księży. O ile wiadomo z polskiego duchowieństwa w kazaniach udział

wzją ks. arcybiskup Teodorowicz i ks. biskup Fischer. Codziennie też odbywać się będą uroczyste zebrania.

Na cześć kongresu całe miasto będzie wspaniale przyozdobione, dziś już czynią się po temu przygotowania. Ojciec święty delegował na kongres delegata w osobie kardynała Rossini i dodał mu liczną świtę złożoną z osób duchownych, jak i świeckich.

Przyjął kardynałów i biskupów zapowiedziany jest z Francji, Anglii, Niemiec, Polski, Holandji, Belgji, Włoch, Turcji i Portugalji, oraz ze Stanów amerykańskich. Kardynał arcybiskup z Mediolanu przybędzie razem z kardynałem arcybiskupem papieskim.

Przed trzema laty eucharystyczny kongres odbył się w Kolonii, przed dwoma laty w Montreal (Kanada), a w ubiegłym roku w Madrycie. Tegoroczny kongres w Wiedniu jest dwudziesty trzeci w szeregu; następny odbyć się ma na Malcie. Legat papieski ze swiątą przybędzie do Wiednia 10 września popołudniu uroczystość na dworze kolejowym witały. Tegóż dnia wieczorem odbędzie się przedstawienie Calderona „Tajemnice Mszy świętej”. W środę, 11 września, w katedrze św. Szczepana od 5 — 7 zebranie inauguracyjne i nabożeństwo. We czwartek, 12 września od 6 — 8 rano we wszystkich kościołach Msze i Komunje, o 8 rano pontyfikalne nabożeństwo, poezem narady w sekcjach; wieczór nabożeństwo. W piątek, 13 września, od 6 — 8 nabożeństwo poezem ważne narady o duszpasterstwie w wielkich miastach, o organach pomocniczych w duszpasterstwie, usiłowaniach unijnistycznych i t. d.; III uroczyste zebranie, nabożeństwo wieczorne. W sobotę, 14 września, nabożeństwo pontyfikalne, dalej od 11 — 1 końcówce zebranie, popołudniu spowiedź. W niedzielę, 15 września, od 6 — 8 rano ogólna Komunia dla wszystkich uczestników kongresu we wszystkich wiedeńskich kościołach. Od 8 — 9 i pół nabożeństwo pontyfikalne, o 9 i pół uroczyste procesje z Najświętszym Sakramentem z kościoła św. Szczepana, przez Wollzeile i Ringstrasse ku bramie pałacu cesarskiego, Msza, uroczyste błogosławieństwo i powrót procesji przez Kohlmarkt i Graben do katedry.

Przed kongresem odbędzie się dwa kongresy sekcje naukowe, mianowicie od 6 do 10 kongres katechetyczny pod protektoratem J. Eminencji kardynała d-ra Nagla i pedagogiczny od 10 do 11 września pod protektoratem arcyksięcia Franciszka Ferdynanda. Również odbędzie się w Wollzeile l. 45 wystawa sztuki kościelnej pod protektoratem kardynała Nagla.

Rada dworu, dr. Karabacek, dyrektor biblioteki cesarskiej, wystawi w paradnej sali bibliotecznej zbiór minjatur i druków. W sobotę, 14 września, odbędzie się w wielkiej sali Tow. muzycznego uroczysty koncert. Po zakończeniu kongresu projektowana jest pielgrzymka dziekana do Mariazeti.

Protektorat cesarski i następcy tronu nadaje kongresowi szczególny uroczysty charakter, komitet ma pewność, że kongres wspaniałością przebiegnie wszystkie poprzednie. Cesarz wyraził życzenie, by arystokracja austriacka wyruszyła we wspaniałych pojazdach z jaknajliczniejszą swiata. Dla dygnitarzy dwór dostarczy powozów i koni ze stajen cesarskich.

Przed wyborami.

Kandydatura Gruzenberga.
 „Russ. Słowo” wyjaśnia, że konflikcie kandydatury Gruzenberga przez Żydów nie było dozwolone. Wykreślono go z listy wyborców na mocy wyjąśnienia Senatu z powodu niezamieszkiwania Gruzenberga w Wilnie.
W powiecie wilejskim.
 Z miasta powiatowego Wilejki donoszą do pism rosyjskich, że grupa postępców wystawia kandydaturę od ziemian publicysty Wasilewskiego (Bukwa), właściciela majątku w pow. wilejskim.
W Kownie.
 „Riecz” pisze: Jak wiadomo, kurja rosyjska wybiera swego posła. Staro-

obrdowcy, którzy w guberniji stanowią większość, otwarcie oświadczyli, że będą głosowali na swoich. Rzecz naturalna, podobać się to nie mogło. I naczelnicy ziemscy wzięli się do organizacji wyborów. Okólnik władzy gubernialnej z d. 21 czerwca pod Nr. 809 obudził drzemającą władzę.
 Odąd rozpoczną się rzeczywiste wybory...

W Mińsku.
 (L.) Wydrukowana już lista prawoborców kurji miejskiej, sporządzona przez zarząd miejski miński, nie została ogłoszona publicznie na żądanie władz. Okazali się w niej tacy „prawoborcy”, jak skazani na katorge, pozbawieni praw stanu, siedzący w więzieniu oraz zandarmi, urzędnicy policyjni, wojskowi i t. d. Nowa lista ma być wydrukowana w d. 20 lipca (2 sierpnia).

W Białymstoku.
 Na listę prawoborców, sporządzoną przez zarząd miejski, wciągnięto w pierwszej kurji: rosjan i niemców — 128 i innych narodowości 1311 osób. Z 6276 osób, nieopłacających podatku mieszkaniowego, zapragnęło korzystać z przysługującego im prawa głosu zaledwie 83 osoby, które złożyły odpowiednie deklaracje.

Na Podolu.
 Według informacji reakcyjnych pism kijowskich, zjazd nacjonalistów guberni podolskiej uznał za możliwy blok z żydami, jeżeli zobowiążą się głosować za kandydatem nacjonalistów, w nagrodę zaś nacjonalisci obowiążą poproszenie sytuacji żydów w Rosji. Blok z polskami zjazd stanowczo odrzucił.

Instrukcje Synodu.
 Synod rozesał do wladkowskich okólnik, dotyczący udziału duchowieństwa w wyborach do Dumy. Władcom eparchialnym polecono zwrócić uwagę duchowieństwa głównie na to, aby przy wyborach wykazywało szczególniejszą ostrożność, a równocześnie przekonywało wyborców o potrzebie wybierania osób, przejętych duchem nauki chrześcijańskiej.

Niepowodzenie misji Wostorgowa.
 Główny Wostorgow delegowany przez Synod na Syberję nadesłał nadprekuratorowi Synodu Sablerowi wyuki objazdu swego po Syberji. Misja Wostorgowa doznała zupełnego fiasca. Radzi zrezygnować z wyborów do czwartej Dumy, która z Syberji nie da pożądaných dla Synodu posłów i rozpocząć przygotowania do piątej Dumy. I w tym celu Wostorgow proponuje założenie na Syberji 3,450 szkół cerkiewno - parafjalnych i od 48 — 60 monasterów.

PRZED STU LATY.

POLSKA.
Z Pińska, dnia 30 lipca.
 Obywatele tego powiatu domyślają się o zbliżeniu zastępów Wybawcy nie dali ludzi do uprowadzenia woda ufadowanych statków, odmówili nakazanych sześciu tysięcy farmarek, 800 wołów i koni pod artylerję. Oświadczyli wyrażnie członkom Rządu, że wywozić magazynów ani paliw nie dopuszczą. Wzięli się do bronii i aia ko to miał. Zebrali swych włościan opatrzonych dzidami i kosami. Otczyli i wszystkie magazyny, rozstawili wokolo pikiety i pod przewodnictwem TO. Xiążęcia Karola Lubckiego (dziś sięszego na seym delegata) całe tegoby wspaniałostwo straż pilną i na wszystkie strony wysyłało z posrodka siebie podziady. W tem zrzadzeniu nabyłaskawczy Opatrzności odpowiedzialny przeczem. Po trzech dniach tego tak delikatnego położenia odebraliśmy wiadomość, że posilkowe Najsławniejszego Cesarza Francuzów wojsko pod dowództwem Xiecia Schwarzenberga inż w Kobryniu stanęło, oraz że za wszystkich swoich stanowisk Moskale cofnawszy się, iż te strony opuścą. W ten czas to zszeszenie powszechne tem większy wzbudziło zapal. Nie było już żadney osoby, żadney klasy, ani stanu nie umyć. eoby była niezczyna. Jedni udali się z błaganiem do Xiecia Schwarzenberga prośbą o przysłanie jednego przynajmniej szwadronu, drugich strzeli Moskiewskięy kasy, innych posłano w pogód za widzianym o mil kilka od Pińska przechodzącym transportem amunicji, który składał się z wozów 18 naziurdu do miasta przyprawdowany został. Dalsi pod przewodnictwem W. Twardowskiego zapędziwszy się az pod sam obóz korpusu Tormansowa wzięli też wystrzela 80 żołnierzy i dwóch oficerów. Obywalel tegoż powiatu IP. Fabian Hornicz zajął się w tym samym czasie zbieraniem ochotnika i onych w dwóch dniach zaciągnawszy trzydziestu kilku napadł

na przechodzący oddział bagażów półku Moskiewskich ulanów, a znalazłszy broń i mundury swoich komend oddział i uzbiorł. Przybył natenczas oddział Węgierskich huzarów ze 40 ludzi złożony. O pół nocy za miastem przez biegnących obywateli i lud spotkany, rozrzucony tak pięknym zapalem, zdumiałym rozleganiem się okrzykami radości dzielił szczęścia ucieczki i odpowiadał wykrzykiując: „Niech żyje Ojczyzna Polaków i tak do brzojey synowie!” Zatem zajęli Węgrzy straż miasta i magazynów. Wzięli kase ze 46 tysiącami rubli asygnowanych i 4 tysiące srebrnych złotych. Znaleźli w magazynach dwa miliony centarów soli, do sta tysięcy centarów maki i sucharów, niezmiernie mnóstwo furazów, kilkanaście tysięcy garów wódek i 480 wólow. Komendantem tym oddziałem oficer, posyłający Naczelnicznemu Schwarzenbergowi raport o zdobyczy, ceną i więcej pięciu milionów złotych polskich.

Przygotowany tegoż samego dnia dla przybyłego wojska bal u JW. Skirmunta, Marszałka tego powiatu, przez godzinę 6 trwał, zdawał się momentem, bo szczęście istotne unieśienia się radości, wesołe okrzyki, spełnianie Nayaśnieszego Wybawcy toasty, ożywały użę sposobem od lat 18 niepraktykowanym.

W tem, gdy z obrótów wojennych Generał Hrabia Regnier z wojskiem Saskim zajął stanowisko Xiążęcia Schwarzenberga i zaraz odwrócił się do Stonima z Pińska zaloge wyścignął, korpus Tormansowa aż w okolicy Stonima postępując przysłał kazałów dla zającia Pińska. Ci w liczbie kilkadziesiąt zapewnili się, że wyskądzą miasto z zupełnym bezpieczeństwem do miasta wchodziłi. Lecz męstwo mieszkańców bez wyjątku pleci i wieku, stawilo nieprzelamaną zapórę. Z dachów, z okien, o grodów wypełni się kule, a nawet kamienie, sztuki żelaza i drzewa zrozpaczoną eskandę ręką, wszystkim prawie kosażom śmierć na ulicy zadaly. Ledwo ich część piata uciekała ratować się mogła. W kilka godzin całą pulk moskiewskich huzarów nadcignął. Lecz nim ten przyszedł obywateli mieli czas ustąpienia z miasta i udania się do Stonima do korpusu Generała Hrabiego Regnier, zajął więc nieprzejazdzone miasto zupełnie pustą.

Oto jest stan Pińska w jakim był do dnia 27-lipca 1812 roku. (Kuryer Litewski Nr 70 dnia 2 września n. s.).

Piszą do nas.

O naszym przemyśle.

W Nr. 152 „Kurjera Lit.“ p. Paweł Rawicz wskazuje, że gdyby w swoim czasie przepaść między chłopem a szlachcicem była zapelniona rodowitem polskiem mieszczaństwem — nie było by rozdziałów Polski. Jest to prawda elementarna, której słusność wszyscy uznajemy! Lecz jednocześnie nie literalnie nie robimy, aby to polskie mieszczaństwo stworzyć. Naogół zaś do tego mamy dwie drogi — handel i przemysł, ściśle związane między sobą. Poruszając tylko kwestię przemysłu, musimy stwierdzić, że faktycznie polskiego przemysłu na Litwie nie mamy; ziemianie nasi wprawdzie mają gorzelnie, kromchmalnię, a czasem nawet i tartaki, lecz produkcja ich jest nadzwyczaj mała i trudno je uważać za zakłady przemysłowe. Przerzucić się zaś na co innego nie starczy energii. Nie mamy odwagi nawet wówczas, gdy w majątkach są wszelkie dane, aby stworzyć jakiś większy zakład przemysłowy. Zazwyczaj w takich wypadkach pozostawiamy innym możliwość urzadzania się w naszych dobrach. Z jednym z naszych powiatowych miast graniczą obficie dobra p. X. Po urzadzeniu u siebie stacji turbin p. X. energie oraz budynki powydzielają żydom i belgijczykom. I dziś w tych dobrach żydzi urzadzili fabrykę gwoździ, fabrykę zapalek, jedwabiu i t. d. P. X. pobiera tylko dzierżawę za energię, wówczas gdy jedna z tych fabryk, której urzadzenie kosztowało 70 — 80 tysięcy daje na czysto rocznego zysku do 30 tysięcy!

Tak się dzieje w majątkach; w miastach zaś jeszcze gorzej. W tem samem powiatem mieście mamy młyn, trzy obrotowe tartaki, dwie duże gorzelnie, dwie duże fabryki drożdży, fabrykę gwoździ i t. d. — lecz wszystko w rękach żydów; polskiej fabryki niema żadnej. A przecież większość tych fabryk mogłaby należeć do ziemian, gdyż surowe produkty dostarczają przeważnie ci sami ziemianie.

„Now. Wrem.“ donosi dalej, że z uwagi na to, iż poruszenia przez J. E. ks. arcybiskupa sprawa jest skomplikowana, rząd zażądał najpierw od dyrektora departamentu wyznań obcych, p. Miennikina, wiadomości o stanie archidiecezji mohylewskiej oraz rozmiarach pracy urzędni arcybiskupiego.

Wreszcie organ Suworina zapytuje: „Jak należy patrzeć na staranie metropolity Kluczyńskiego? Czy nie jest tylko ponownem usilowaniem powiększenia liczby księży katolickich w celach uprawiania skuteczniejszej propagandy katolicyzmu w Rosji?”

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

leżytej pieczy arcybiskupiej nad parafiami wobec olbrzymiego obszaru archidiecezji.

„Now. Wrem.“ donosi dalej, że z uwagi na to, iż poruszenia przez J. E. ks. arcybiskupa sprawa jest skomplikowana, rząd zażądał najpierw od dyrektora departamentu wyznań obcych, p. Miennikina, wiadomości o stanie archidiecezji mohylewskiej oraz rozmiarach pracy urzędni arcybiskupiego.

Wreszcie organ Suworina zapytuje: „Jak należy patrzeć na staranie metropolity Kluczyńskiego? Czy nie jest tylko ponownem usilowaniem powiększenia liczby księży katolickich w celach uprawiania skuteczniejszej propagandy katolicyzmu w Rosji?”

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. żmudzkiej z rozkazu biskupa, ks. Michał Jankiewicz, wikariusz kościoła po-Karmelickiego w Kownie, i Jan Janowski, wikariusz w Kulach — zostali przeniesieni jeden na miejsce drugiego, ks. Jan Iwanowski, mieszkający w altarij w Żydykach, został mianowany wikariuszem w Wodakach, nowowświęcony ks. Anicet Mieszkowski — wikariuszem w Ejrage.

W dje. ż

wywoływał ogólne zainteresowanie podczas uroczystości Pałackiego.

Po wyjeździe sokołów słowiańskich, Flamenac pozostał w Pradze. Przebywał zrazu w mieszkaniu w hotelu, które mu ofiarowali gościnni czesi, niebawem się jednak wyprowadził, pozostawiając 7,000 koron długu. Zamieszkał następnie w innym hotelu. W sobotę aresztowano go na ulicy z powodu oskarżenia o różne oszustwa. Znalaziono przy nim wiele listów od różnych dziewcząt w Pradze, od których pod różnymi pozarami wydłubał pieniądze.

Chociaż poseł Kłofacz chciał poręczyć za czarnogórskiego gościa, nie wypuszczono go z aresztu.

„4-th July“. W d. 4 lipca corocznie obchodzą amerykańskie największe swoje święto narodowe — rocznicę ogłoszenia niepodległości Stanów Zjednoczonych.

Święto „4-th July“ obchodzą amerykańskie w sposób zaiste nietypowy oryginalny, lecz i... dziki — krzykliwy, hałaśliwy z użyciem wszelkich środków, któreby okazały głośno i jaskrawo patriotyzm tłumów. Od szeregu lat we wszystkich miastach amerykańskich od samego rana tłum, zalegający ulicę strzela z rewolwerów, rzuca petardę i bomby, pękające z hukami, które eksplodują często parząc ręce, wypalają oczy a najeźdźcą zalegają odzienie.

Zdarzało się również, że prawdziwa kula świsnęła niejednemu koło ucha, a co gorsza, trafiała człowieka, kalecząc go ciężko, a nawet odbierając życie. Nierazko poza tymi dzikimi wyrykami kryła się prawdziwa

zbrodnia, gdyż niejedni czekał na ten dzień, ażeby w ogólnej strzelaninie bezkarnie wyrzucić zemstą na swoich wrogu.

Od pewnego czasu owa dzika manja zaczyna mieć coraz więcej przeciwników, którzy chcą obchodowi narodowemu nadać cechy większej powagi.

Dla charakterystyki „dzikości“ entuzjazmu patriotycznego jankesów, podajemy kilkanaście cyfr wyników, jakie się z tego powodu zdarzyły. W roku 1907 w dniu 4 lipca zabito 164 osoby, raniono 4,249; w roku 1908 zabitych 163, rannych 5,460; w roku 1909 zabitych 215, rannych 5,093; w roku 1910 zabitych 131, rannych 2,792; w roku 1911 zabitych 24, rannych 851; w roku 1912 zabitych 20, rannych 500.

Jak widać z cyfr podanych w ciągu ostatnich dwóch lat, liczba wypadków bardzo się zmniejszyła i przypuszczać należy, że za kilka lat Ameryka tylko wspominać będzie o dawnych obchodach, które nieraz więcej pochłonięły życia ludzkiego, niż wcale pokazywane bitwy.

Samobójstwo starsza. Znany budowniczy wiedeński, Ferdynand Seif, liczący lat 70, będąc zagrożony utratą wzroku, rzucił się na bruk z 5 piętrem jednego ze swych domów i poniósł śmierć na miejscu.

Nie będzie zderzeń pociągów. Australijczyk, niejaki Angus, wynalazł przyrząd do lokomotywy, który nazwał „mózgiem elektrycznym“. Aparat ten wyłącza możliwość wszelkiego karambolu, a polega na tem, że przez dowcipne urządzenie na obu lo-

komotywach odzywają się automatyczne dzwonki sygnałowe, jeżeli dwie lokomotywy pędzą naprzeciw siebie. By wyłączyć nawet możliwość tego, że sygnał taki przesłyszany maszynista, aparat przyłącza automatycznie hamulce i otwiera wentyle parowe. Próby z aparatem ostrzegawczym miały się powieścić nadzwyczajnie.

Brak miliona. Afera brakującego miliona ze składek, zebranych przez „Matina“ na flotę powietrzną, wywołuje w Paryżu w dalszym ciągu sensację. „Matin“ wykazał po zamknięciu składek, że zebrano sumę 3,600,000 franków. Przyczyna temu jest — jak przypuszczają — malwersacja, tylko ta okoliczność, że „Matin“, chcąc zachęcić publiczność do składek, podał listę różnych fikcyjnych składek.

Zapiski literackie.

Dr. A. TRUNZ. Nawozy zielone ich zastosowanie i znaczenie w rolnictwie i leśnictwie oraz opis gospodarstw posługujących się nawozami zielonymi. Przetłum. i przypiskami uzupełnił dr. A. Sempolowski. Warsz. Nakł. Warsz. Spółki Wydawniczej.

ANTONI WIENIAWSKI z Chlewni. O poplonach i miedzyplonach. Cena 5 kop.

ANTONI PIATKOWSKI. Udoje próbie. Nakł. Warsz. Spółki Wydawniczej. Cena 10 groszy.

KSAWERY PIETRZAK, lekarz wet. Zwalczanie grzybic w bydła rogatego. Warsz. Nakł. Spółki Wyd. Cena 20 kop.

OFIARY

Złożone w Administracji „Kurjera Litewskiego“.

Na naukę języka polskiego: Hala, Jazdunia i Toniczka 3 rb., ku uczczeniu pamięci ukochanego tatusia Gedymina Paekiewicza w drugą rocznicę jego zgonu.

Na budowę domu dla Tow. Przyjaciół Nauk: Dr. Zygmunt Zawadzki 5 rb. Dla chorego na reumatyzm: Marja Mikosza 1 rb., ku uczczeniu pamięci ojca Edmunda.

CENY ZBOŻA.

Table with columns for grain types (wheat, rye, barley) and prices per 1000 kg. Includes entries for 'Doniesienia telegraficzne Ag. Pet.' and 'Lipawa, 16 VII (w kop. za pud.)'.

Notowania Wileńsk. Banku Ziemskiego.

4 1/2% listy zast. Wil. Ban. Ziem. 86.75 Akcje Wil. Banku Ziemsk. prop. 612-

GIEŁDA.

Handl. Ag. Pet. Petersburg, 16 VII 1912 r.

Table of stock market prices for various securities, including bonds and shares, with prices in rubles and kopecks.

Oblig. Towarzystwa Kredytowego m. Wilna 5% 87. 4 1/2% 81.

% Listy zast. Tow. Kred. m. Wilna . 80

Kto pragnie utrzymać w dobrym stanie zęby swoje, powinien pamiętać, że cel ten osiągnięty być może jedynie za pomocą wytrwałego codziennego pielęgnowania zębów. Koniecznym potrzebem jest do tego antyseptyczne płukanie, a jest niewątpliwie przeciwnym środkiem do zębów „Odol“, co do którego doświadczenia naukowe, że stanowiące wstrzymuje próchnienie zębów. Odol posiada prócz tego przepyszną orzeźwiający smak. Cena: Flakon kop. 85. Duży flakon wietarzający na kilka miesięcy rb. 1 k. 50

ŻYTO PETKUSKIE ORIGINALNE. POLECA ZYGMUNT NAGRODZKI w WILNIE. ul. Zawalna № 11. 47220. Uprasza się o jak najwcześniejsze nadsyłanie zamówień.

DRUSKIENIKI. DO SPRZEDANIA POSESJA, składająca się z 5 mieszkalnych domów z których 3 opatrzone są na zimę, z ogrodem ze starodrzewia, 900 sążni kw., położona w centrum miasta. Cena 23,000 rb. Po informacje zwrócić się do Inż. A. Strąbskiego w Druskienikach, gub. Grodzieńska. 47378

Chrześcijański Zakład Pogrzebowy (w oknie krzyż dębowy z figurą Chrystusa.) P. DOWBOR Wilno, ulica Wielka № 25. Najtańsze i najpiękniejsze WIENCE I TRUMNY z własnych fabryk i wszystkie artykuły żałobne. Całkowite urządzenie pogrzebów najtańszym kosztem. Żałobne stroje dla pań. 29786

PRAWDZIWE SODENSKIE MINERALNE PASTYLKI FAY'A PRZECIW KASZLOWI I CHRYPCIE. 749. Żądać we wszystkich aptekach i składach aptecznych.

Na letnie mieszkanie należy zabrać przedewszystkiem Krem, Puder, Mydło „Floréine“ A. Girard'a, 48, d'Alesia, Paris, albowiem naskórek cery i rąk, — ulegając wpływowi kurzu, wiatru, promieni słonecznych i komarów twardnieje i gorzej, zaś Krem, Puder i Mydło „Floréine“ przeciwdziałają i niweczą wszystkie te przyczyny, które zagrażają piękności cery i rąk. Krem Floréine leczy wszelkie wyrzuty, wywołane szkodliwym wpływem kurzu, promieni słonecznych, piegów, skwaru i komarów. Puder Floréine chroni cerę od wszelkich szkodliwych wpływów atmosferycznych, łagodzą jednocześnie podrażnienie skóry. Mydło Floréine idealnie udelikatnia skórę twarzy i rąk. Do nabycia w perfumerjach i składach aptecznych. Wileński Przedstawiciel dla Królestwa i Rosji: JÓZEF PRUSZYCKI, WARSZAWA, Złota 37—8. 47187. Wysyła pocztą za zaliczeniem.

Czemu napróżno traciecie pieniądze i kupujecie drogą kawę? Chyba nie wiecie, że Knejpowska kawa słodowa Katrejnera posiada takiż smak, a jest znacznie tańszą i zdrowszą. Trzeba spróbować i przekonać się. SZANUJCIE ZOROWIE SWOJE! G. MANGELSDORF, Ryga. FILJA ZAKŁADY KNEIPOWSKIEJ KAWY SŁODOWEJ KATREJNERA. 44536

Meisseńskie piece kaflowe przeróżnego wykonania i stylu. Pierwszorzędna produkcja. Najniższe ceny na eksport, na życzenie franco stacją przeznaczenia. Kosztorysy bezpłatnie. Colln-Meissner Ofenfabrik „Saxonia“ G. m. b. H. Meissen in Sachsen. Potrzebni we wszystkich większych miastach przedstawiciele, oznajmićni z tą branżą. 44445

Do sprzedania MAJĄTEK BIKULENICZE, około 850 dzies., w gub. Witebskiej, pow. Lepelskim, o 30 wiorst od stacji dr. żel. R.O. Połock. Budynek murowany w dobrym stanie. Inwentarz żywy i martwy. O bliższe szczegóły proszę się zwracać pod adresem. poczta Giedrojeje, gub. Wileńska, majątek Jodźszki, telefonu № 12-71, Gwidon Ruszczyo. 46692

Stowarzyszenie Pracowników Gorzelniczych. Warszawa, Królewska № 8, — telefon 30-95. Adres dla depesz: Warszawa „ESPRGE“. 2265. Poleca bezpłatnie PP. Właścicielom gorzelni i krochmalni doświadczonych teoretycznie i praktycznie wykwalifikowanych kierowników gorzelni i krochmalni, rektifikatorów i ich pomocników. Kopje świadectw wysyłają się niezwłocznie po otrzymaniu żądania. — Zaliczania wszelkie zapotrzebowania w zakresie gorzelnictwa.

Do wyjątku 2 MIESZKANIA o 6 i 5 pokojach z przedpok. i kuch., w bardzo ładnej miejscowości. — Antokol, Wiosenna № 1 (wycho- dat na plac pod kość. św. Piotra). 46437. Preparat „TRAYSER“ przeciw reumatyzmowi i podagra jest do nabycia we wszystkich Aptekach i składach Aptecznych. Ilustrowana broszura z prawidłowym opisem powyższej choroby wysłana zostaje na pierwsze żądanie bezpłatnie. Adresować: M. B. Traysier, № 136, Bangor House, Shoe Lane, London England, E. C. 1735

Przyjemna niespodzianka. Lima (Peru), 1 lutego 1898 r. „Szanowny Panie! Otrzymałszy pańską przesyłkę z pańskim „DENTOLEM“, zostałem najmiliej zadowolony. Zaleca się on na przeziębienie i pozostawia w ustach nader przyjemny i odświeżający uczucie, dlatego też przekładam „DENTOL“ nad wszystkie inne, wypróbowane przezemnie proszki do zębów i płukania ust.

Pan Restrepo. Niech Sz. Pan będzie pewny, że uczynię wszystko celem rozpoznać „DENTOL“, ponieważ zasługuje on ze wszelkim miarą na to, a o się mnie samego toczy, to zapewniam Go, że stało i wyłącznie „DENTOL“ używać będę. Podpisano: A. Restrepo, sędzia w Limie (Peru, Południowa Ameryka). 12662. „Dentol“ (eliksir, pasta i proszek) jest środkiem do pielęgnowania zębów w wyższym stopniu dezynfekcyjnym i jednocześnie odznaczającym się nader przyjemnym zapachem i smakiem. Przygotowany podług sposobu, zalecanego przez Pasteura, „Dentol“ niszczy w ustach szkodliwe mikroby, zapobiega i naturalnym sposobem leczy pętle się zębów, zapalenie dziąseł i bóle gardła; po kilku dniach użycia nadaje zębom oświeblący blask i białosć. Niszczy tworząc się na zębach kamień.

Wszystkie DAMY z wdzięcznością używają szeroko znane i jedynie uznane za najlepsze „MYDŁO MIGDAŁOWO-NAFTOWE“ TYLKO T-wa „WIKTORJA“ TYLKO do prania BIELIZNY bez gotowania w zimnej i letniej wodzie. Najlepsze odczyny BIELIZNA otrzymuje śliczny kolor, 16 wystawach. Konsumentów. (NATLEPSZA DEZYNFEKCYJA). Medale złote na 16 wystawach. SPRZEDAŻ WSZĘDZIE. 38282

MOZOLIN 30% REINERZ WYSTUPEK SIĘ NIE SĄDZI, SPŁYNIE WSZĘDZIE. 100178. Pension Nouvelle w Krakowie, przeniesione z pod 1.5 Założ. szc. pod numer 14 Założ. Kiermfort nowoczesny. Ceny bardzo przystępne. 28325

DRUKARNIA JÓZEFA ZAWADZKIEGO w WILNIE. PRZYJMIE WSZELKIE ROBOTY W ZAKRESIE DRUKARSTWA WOGÓRZĄCIE. 46944

Pługi Sacka. KULTYWATORY sprężynowe „SŁAZAK“. BRONY sprężynowe Wooda. Brony polowe, łukowe, talerzowe. Wałec. Ugniatacze Campbella. Powyższe maszyny można w każdej chwili obejrzeć w naszej nowej wielkiej hali (Miodowa 4), gdzie posiadamy stałą wystawę maszyn rolniczych. Tak również w SKŁADZIE Wileńskiego Oddziału. Cenniki i opisy bezpłatnie. 44296. TOWARZYSTWO AKCYJNE Tadeusz Kowalski i A. Trylski WILNO, 8-to Jerska 32. WARSZAWA, Miodowa 4.

Chcę oddać na pierwszą potęgę domu od 6,000 do 10,000 rb. Oferty: st. Nowe Święciane, okaziełowu pokon- towania № 133. 47474. Czytelnie Wilno lub prowincji. Oferty proszę nadać: Wilno, Dobroczyński za- d. 4 m. 6. 47474. Kupię foliark od 2-5 wio- nad rzeką, w ładnej miejscowości, położonej blisko kolei. Oferty pod adresem: Kurjera, „D. Z. Kupię majątek tysiąc (1000) dziesięcin lub więcej w dobrej glebie, dobrymi budynkami i lasem. Wilno, S-to Jerski skwer № 11 m. 6, B. P. 44747. Kupię majątek w cenie 30,000, reszta w ciągu 2-3 lat. Warszawa, Hoża 50-3. 47500

Poszukuję dzierżawy wiel- 300 dziesięcin, blisko kolei. Oferty pod adresem: Bystrojowski, poczta Sandomierz, gmia Sandomierz gub. Radomska. 44600. Sprzedaje na Antokolu sw. Piotra, domy i plac o wielkości z owocami i dekoracyjnymi drzewami. Szeregob- na miejscu. Antokolska 24 m. 46500. Posady i prace. a) Poszukiwane: Geometra przyjmuję rob- Gubernatorska 5-27. 47050. Gorzelany gruntownie postępowo nowoczesnej techniki z ukończoną szkołą w Dublanach oraz kursem Krakowskim, posiadający chlubne świadectwa, poszukuje posady od kampanii Kowno, kałgarnia Ruskiego, dla A. S. 47480. Osoba inteligentna poszukują- nego zarządu domem lub opiekę nad dziećmi, rekomendacje so- dne. Wilno, Monasterska dom N. 7 m. 9, dla M. S. 45600. b) Zaufiarowani: Do interesu handlowego potrzebny m-tynowany buchalter - korespondent ze znajomością języka polskiego, rosyjskiego i niemieckiego. Zwracać się (tylko z dobrymi referencjami) listownie: Wilno, Skarżyski, Tatarska 12. Oferty wycozyrujące. 47210. Parcelator energiczny, może otrzymać do rozparcelowania majątek ziemski. Poważne rekomendacje i kauceja są niezbędne. Zgłaszać się proszę: Mińsk gubern. meconas Bronisław Htako. 41910. Różne. Pokoje umeblowane miesz- na doby, elektryczność, usługi pewna, bez gwaru hotelowego, ceny umiarkowane. — Hoppa- Wilno, S-to Jerska 1. 32730. Ciecuchocinek pensjonat Heleny kuczalskiej, wszelkie warunki najlepsze. Masaż, gimna- styka szwedzka na miejscu. 3-ci sezon od 2 rb. dziennie. 41240. Mapa Litwy i Białejrusi z oznaczeniem miast, miasteczek, osad, większych wsi, parafii, dróg żelaznych, stacji kolejowych, dróg bitych i t. p. Cena mapy rb. 2, podklejanej na płótno rb. 3, przesyłka kop. 50. Dla prenu- meratorów „Kurjera Litewskiego“ rb. 1, podkl. na płótno rb. 2, — przesyłka kop. 50. Przewodnik po Litwie i Białejrusi zawiera wiadomości dotyczące miast, osad, miasteczek i wsi Litwy i Białejrusi. Cena rb. 1, — przesyłka rb. 1 kop. 20. Do nabycia w administracji „Kurjera Lit.“, oraz w księgarniach.

KAKAO VAN HOUTE'NA. PRAWDIWY TYLKO W ZAGRANICZNYM OPAKOWANIU Z NASTĘPIJĄCĄ MAREKĄ. OSTRZEŻAĆ SIĘ OŚWIADCZENIOWYCH JEDYNYCH FABRYKANTÓW G. & J. VAN HOUTE'N WIPP (Holandia). 2154